

Kanayan Yaramız

– Can İyisever · 03 Kasım 2010

KANAYAN YARAMIZ

Yaşam öyle bir şey ki değerli dostlarım, insanın kendine hâkim olması lazım, ortalık almış başına gidiyor. Çirkefler akıyor, bazısı ağlıyor, kimi derdinden mi yoksa zevkinden mi içiyor. Ama ne olursa olsun hayat devam ediyor.

Bizler bir vatandaş olarak yaşamı ortak alanlarda paylaştığımız zaman bir takım sorumluluklar içinde olduğumuzu unutmamamız lazım. Sorumluluk deyince ne ağır bir yükü yükleniriz ki kimse yüklenmek istemez. Bana dokunmayan yılan bin yaşasın ibaresi altında, görmemezlikten geliyor. Sorsan ne oldu diye, ha öylemi olmuş deyip üzerinden atıyor. Aslında olanları görüyor. Ama görmek istemiyor.

Çarşı Pazar şöyle bir dolaştığımızda esnaf yerinde dükkânında, vatandaş ise iş aş derdinde, ortalıkta dolaşanlar ise ne yapıyor. Ya da bilmeyerek bunları yapıyor. Her köşe başında meyhane, birahane ezanlar okunmuş kimin neyine, toplanmış oralarda üç bayan peşinde dese, yok ama adres sorsan oraya gösterir. Bu mekânlarda ilgi çekmek için reklam olarak kullanılan materyal ise, ise el üstünde tutmamız gereken bayanlar bunu acıyarak bakıyorum. Neden böyle oluyor. Belki o bayanların cazip giyinmeleri halkın ilgilerini çekiyor diyorum. Ama boyacı küpü gibi olmuşlar sadece müşteri çekmek amaçları oraya yolu düşen gariban vatandaş oymak daha fazla parasına el koymak ama bu amaçlarını başarıyorlar. Nefsine hâkim olamayanlar oraya koşuyor sadece içmiyor içtiğinin yediğinin katlarca fazla bedelini ödemeye mahkûm oluyor. Ve de bunu ödüyor. Buna önde gelen yetkililer göz yumuyor bu tür yerlerin artması için adeta çanak tutuyorlar.

İçler acısı bir şey hiç düşünmeden oyan oyana vatandaşın bittiğinin beşeri ilişkilerinin kalmayacak noktaya geldiği bir ortama doğru gitmekteyiz. Ne yapalım, ne edelim desen boş almışlar eline nefis duygularını kabartıcı ve ilgi çekici şeyleri artırmayla insanlığı göz görmez yaşam kıvancını unutturma yoluna gidilmektedir.

Bir soru sorsam, arkadaş neden buralara takılıyorsun evde eşin yok mu, ailen yok mu dediğimiz zaman, şu cevabı alıyoruz eğlenmeye hakkımız yok mu? Bir daha soruyorum bu nasıl eğlenme? Burada kafa demliyorum, biraz kadınlarla muhabbet ediyorum içim açılıyor unuttuyorum her şeyi diye söylüyorlar. Bataklığın içine düştüklerinin farkında bile değiller. Uçuruma doğru yol alıyorlar evlerinin rızıklarını, nevalelerini çocuklarının nesillerinin geleceklerini orada harcayıp, bitiriyorlar. Ondan sonra da ağız yetiştiremiyoruz geçim şartlarını sorgulama yollarına gidiyorlar.

Hayat bu yaratan akıl fikir vermiş kullan diye , kullanmıyoruz bunu niye kendimiz viraneye çeviriyoruz.. Suçsuz olan evdekilerin suçu ne, onlar orada olmasa da o durumları yinede yaşamakta resmen özentî furyasına onlarda ilerlemekte, aynen şöyle bir söz var " sarı öküzün yanında duran ya tüyünden yada huyundan yada tüyünden alır derler ya aynen yeni nesle kötü örnek olarak bataklığa doğru ilerletiyoruz.

Nasıl kurtarırız diyecek olursanız biraz inanç, biraz vicdan, biraz ilgi ve alaka yok bundan başka, daha değişik olurlar inanırım hayatta.

Tabi ki bu konuda yetkililere düşen görevlerde var. Denetimler ve ruhsatların dışında incelenmesi gereken bu yerlerin kullanılması buralarda çalışanların konumlarının incelenmesi gibi birçok şeyler sıralanabilir. Ama nafile neydim ne olacağım demeden yetkililerin bu konulardan uzak olduğu gözlenmektedir. Tabi ki onların işlerini karışmak değil bir yürek yarası ve insanlık ayıbı, kutsal saydığımız kadınların pazarlandığı , teşhir edildiği haram ve zararlı olduğunu bildiğimiz şeylerin tüketimi konusunda da bir şeyler yapılamıyor..

Şöyle bir söz var dert söyletir, söylendikçe de inletir derler. Bu benim derdim, senin derdin, ötekilerin derdi bu mahallenin derdi, tüm ülkenin derdi.. Her derdin bir çaresi vardır derler ölümün dışında ama nafile kanayan bir yara var, bu yaraya tampon olacak bir girişim yok. Gidiş nereye diye sorsam cevap yok. Yok. Yok .. Çözüm üreten ise hiç yok, gözü görse de görmeyen yine çok, ağlanacak halimize ise gülen çok.....

Hayat bu yaşadığımız mahallin ülkenin bir sorununu paylaşmak istedim, etkiye tepki gerekir etkilendiğim bir konuda tepkimi göstermek istedim. Elimle düzeltemediğim için kalemimle yazdım. Yetkililere biraz olsun duyurmak istedim. Affınıza sığınarak söylüyorum hiç de iyiye gitmiyoruz bunu iyi biliyorum yaratandan yardım diliyorum.

Selam ve saygılar sunuyorum

Zekeriya BAŞGÜN

Caniyisever

Caniyisever@hotmail.com